

استاندارد افشاگری در ریسک های سرمایه گذاری و عملکرد بیمه گران / بیمه گران اتکایی

مترجم: بهرامعلی تیموری^۱

مقدمه

۱. در اصل ۲۶ بیمه IAIS (اکتبر ۲۰۰۳) بیان شده است که مقامات نظارتی باید از بیمه گران بخواهند تا اطلاعات مرتبط را به موقع به منظور ارائه یک دیدگاه شفاف از فعالیت های تجاری و وضعیت مالی برای فعالان بازار^۲ افشا کنند و موجب تسهیل در درک ریسک های مورد مواجهه شوند. با چنین درکی مشارکت کنندگان در بازار بهتر می توانند به آن دسته از بیمه گرانی که درکارشان شفاف و کارا بوده اند پاداش دهند و آنهایی را که کمتر شفاف سازی کرده اند جریمه کنند.

۲. IAIS به منظور ارتقای هدفمند افشاگری تصمیم گرفت سه استاندارد افشاگری گسترده را از طریق بیمه گرانی که موجب پیشبرد نظم بازار می شوند منتشر نماید.^۳

۳. این استاندارد بهتر است همراه با موارد ذیل مطالعه شود:

- اصول اصلی بیمه IAIS و روش شناسی (اکتبر ۲۰۰۳) به خصوص اصل ۲۶ از اصول اساسی، اطلاعات، افشاگری و شفاف سازی نسبت به بازار و معیار های مرتبط.
- استاندارد IAIS در مورد ریسک های فنی و عملیاتی بیمه گران اتکایی و بیمه گران غیر زندگی (اکتبر ۲۰۰۴).

۱. معاون اداره نظارت بر ذخایر فنی و بدهی ها، بیمه مرکزی ایران

۲. در راستای اهداف این استاندارد فعالان بازار شامل: بیمه گذاران، بیمه گران مستقیم، سهام داران، تحلیل گران سهام، نمایندگان و کارگزاران بیمه و نمایندگان رتبه بندی و رسانه ها می شوند.

۳. استاندارد افشاگری مرتبط با ریسک ها و عملکرد فنی برای بیمه گران اتکایی و بیمه گران غیرزندگی در اکتبر سال ۲۰۰۴ تصویب شد. یک استاندارد افشاگری مرتبط با ریسک ها و عملکرد فنی برای بیمه گران زندگی در برنامه ریزی زمانی ۷-۲۰۰۶ منتشر می شود. متعاقباً یک بازنگری کامل نسبت به ۳ استاندارد افشاگری، با نگاهی بر ترکیب آنها در یک استاندارد واحد به اجرا در خواهد آمد.

- مقاله راهنمای افشاگری عمومی به دست بیمه گران (ژانویه ۲۰۰۲) که حاوی رهنمودهای عمومی افشاگری و غیره است.
- مقاله راهنمای IAIS در باره مدیریت ریسک سرمایه گذاری (اکتبر ۲۰۰۴).

حیطه ، کاربرد و اجرا

۴. هدف این استاندارد افزایش شفافیت و پیشبرد نظم بازار از طریق تنظیم حداقل الزامات افشاگری درباره ریسک های سرمایه گذاری و عملیاتی برای بیمه گران و بیمه گران اتکایی است.^۱ تنظیم کنندگان استاندارد ممکن است در صورت لزوم افشاگری عمومی بیشتری را نیز در خواست نمایند.

- یک شرکت بیمه باید اطلاعاتی را که نشان دهنده ریسک های مورد مواجهه او در فعالیت های سرمایه گذاری است افشا کند. معمولاً ریسک سرمایه گذاری به طور مستقیم مربوط و وابسته به نوع فعالیت تجاری است. یک شرکت بیمه زندگی ممکن است در مقایسه با یک شرکت غیر زندگی استراتژی ها و نیازهای سرمایه گذاری متفاوت تری داشته باشد. همچنین بیمه گران تخصصی ممکن است از سیاست های سرمایه گذاری متفاوتی در مقایسه با شرکت هایی که به صورت عادی فعالیت می کنند ، پیروی نمایند. بنابراین ریسک سرمایه گذاری و عملکرد باید با توجه به ریسک کلی شرکت بیمه در نظر گرفته شود. از آنجا که این استاندارد قصد دارد تا ریسک های مربوط به فعالیت سرمایه گذاری را عنوان نماید ، در شرایطی که عوامل دیگری در تفسیر دقیق اطلاعات افشا شده از اهمیت برخوردار باشند ، باید توضیحات بیشتری از طریق شرکت بیمه ارائه شود.
- ۵. مهم است که ناظران افشای اطلاعات به صورت کامل و کیفی را جهت امکان تعیین ریسک کلی پورتنفوی سرمایه گذاری ، درخواست نمایند.

علاوه بر این ، اطلاعات مکمل لازم است ، به گونه ای که مشارکت کنندگان بازار بتوانند ریسک خاصی را که ممکن است شرکت با آن مواجه شود ارزیابی نمایند.

۶. از این رو این استاندارد نیازمند افشاگری در حوزه های کلی ذیل است:

- اهداف ، سیاست ها و مدیریت سرمایه گذاری؛

۱. به رغم این که همه دارایی ها به عنوان سرمایه گذاری تلقی نمی شوند، این استاندارد بر همه دارایی ها قابل اعمال است.

• ریسک مورد مواجهه؛

• فهرست بندی، تشریح و تفکیک طبقه دارایی؛

• سنجش عملکرد.

۷. این استاندارد برای همه بیمه گران (شامل بیمه گران اتکایی) با استثنای محدود موجود برای خود بیمه گری ها با صلاح دید ناظر بیمه ای هر کشور، اعمال می شود. ^۱ این استاندارد در سطح حداقل باید برای هر بیمه گر در گروه بیمه ای یا ادغام های مالی، به کار گرفته شود. ^۲ ناظران همچنین ممکن است این استاندارد را بریک پایه تلفیقی برای گروه یا ادغام به کار برند.

۸. ناظران بیمه که اختیار تنظیم استاندارد های افشاگری عمومی را دارند باید الزامات افشاگری منطبق با این استاندارد را طراحی نمایند. در غیر این صورت، ناظران بیمه باید یک مؤسسه تنظیم استاندارد مربوطه را جهت انجام این کار انتخاب و آن را مورد حمایت قرار دهند.

۹. منظور آن نیست که این استاندارد با الزامات و ضوابط حسابداری در تعارض باشد. در عوض استاندارد مذکور ممکن است به عنوان ارائه کننده افشاگری های بیشتر (اضافی) بیمه ای، که بیمه گران باید انجام دهند، تلقی شود. در مواقعی که افشاگری های عمومی تحت الزامات حسابداری یا جهت تامین الزامات فهرست ارائه می شود، ممکن است افشاگری هایی از این دست بر تحقق الزامات این استاندارد متکی باشد.

۱۰. ناظران باید در تعیین ابزار و شکل مناسب افشاگری جهت تحقق این استاندارد، احتیاط نمایند. افشاگری تعیین شده در این استاندارد باید براساس یک معیار سالانه انجام شود. تواتر بیشتر افشاگری ممکن است ضروری باشد.

۱. یک ناظر بیمه ای می تواند درباره عدم به کارگیری این استاندارد برای شرکت های خود بیمه گر که در قانون کشور خود بیمه گران و بیمه گران اتکایی تلقی می شوند، اتخاذ تصمیم نماید، مشروط بر این که هیچ گونه تحدید بالقوه ای نسبت به نظام مالی وجود نداشته، منافع عمومی نیازمند افشا نبوده و شخص ذی نفع قانونی از دریافت اطلاعات منع نشده باشد. در راستای این هدف، استاندارد خود بیمه گری به معنی یک مؤسسه بیمه یا بیمه اتکایی ایجاد شده و تحت تملک به وسیله چندین مؤسسه صنعتی، تجاری یا صنعتی به استثنای یک گروه مؤسسه بیمه گران و بیمه گران اتکایی که هدفشان فراهم کردن پوشش بیمه یا بیمه اتکایی برای ریسک های مؤسسه یا مؤسسات وابسته به خود می باشد، خواهد بود و فقط بخش کوچکی از ریسک های مورد مواجهه اش، در صورت وجود، مربوط به ارائه بیمه یا بیمه اتکایی به سایر اشخاص می باشد.

۲. در تصمیم گیری گزارش دهی باید به حقوق مشارکت کنندگان متفاوت بازار از جمله بیمه گذاران باید توجه شود.

۱۱. الزامات تعیین شده در این استاندارد باید با در نظر گرفتن اصل اهمیت تفسیر شود. ناظران باید در ابتدا بر مبنای وضعیت توسعه بازار و هزینه های افشاگری اضافی در کشورشان درباره اصل اهمیت تصمیم گیری نمایند.

۱۲. روشی که به موجب آن دارایی ها در صورت های مالی ارزیابی می شوند، خارج از حیطه این استاندارد است. بنا به دلایل رقابتی این استاندارد راه های مشترک تبیین ریسک و ریسک های عملکرد را صرف نظر از چگونگی ثبت ارزش دارایی ها در حساب های یک بیمه گر بیان می نماید.

۱۳. در ضمایم ۱ و ۲ مثال هایی از چگونگی تأمین بعضی از الزامات اطلاعات کمی که ممکن است کافی باشد، ارائه شده که به مشارکت کنندگان کمک می کند، اما ممکن است یک رویه کاملاً متفاوت از آنچه ارائه شده نیز اتخاذ گردد.

الزامات افشاگری

۱۴. افشاگری فعالیت، ریسکها و عملکرد سرمایه گذاری یک شرکت بیمه باید اطلاعات کافی و جامعی که مرتبط با مشارکت کنندگان بازار است فراهم نماید.

الف) اهداف، سیاست ها و مدیریت سرمایه گذاری

۱۵. یک بیمه گر باید اطلاعات کیفی راجع به اهداف، سیاست ها و روش های سرمایه گذاری که به مشارکت کنندگان بازار امکان ایجاد ذهنیتی را نسبت به ریسک گسترده و رفتار بازدهی پورتفوی دارایی یک بیمه گر می دهد، ارائه نماید.

۱۶. این افشاگری باید شامل اطلاعات زیر باشد:

- اهداف و استراتژی های کلی سرمایه گذاری؛ این امر باید در بردارنده توضیحی منطقی برای تخصیص دارایی، افق سرمایه گذاری و مدیریت دارایی - بدهی باشد.
- مدیریت عملکرد؛ این امر باید در بر گیرنده توضیحی از تواتر و انواع معیارها و روش های اتخاذ شده جهت کنترل عملیات باشد.
- انواع ابزار مورد استفاده، منطق فعالیت و ریسک های موجود در کاربردشان (برای مثال برای مدیریت ریسک، حمایت از ترانزنامه و غیره آیا از وثایق یا از اوراق مشتقه استفاده می شود).

• تغییر رویکرد به نوسانات ریسک و شیوه های مورد استفاده برای کاهش و یا تعدیل ریسک‌های سرمایه‌گذاری، شامل هرگونه محدودیت وضع شده در مواجهه با ریسک‌های سرمایه‌گذاری.

۱۷. بیمه گر باید افشا کند که آیا آزمون‌های کششی^۱ و تجزیه و تحلیل حساسیت را بر روی ریسک سرمایه‌گذاری مورد مواجهه انجام داده است یا خیر و اگر چنین است، باید فرآیند و انواع فرضیه‌ها و روش‌های مورد استفاده را که در آن نتایج به عنوان بخشی از عملیات مدیریت ریسک سرمایه‌گذاری مورد استفاده قرار می‌گیرند افشا کند.

۱۸. در شرایطی که وظیفه مدیریت سرمایه‌گذاری یک بیمه گر در پاره ای یا در همه موارد به اشخاص بیرونی (شامل واگذاری به واحدهای مرتبط در داخل یک گروه بیمه ای یا ادغام مالی) محول می‌شود، بیمه گر باید سیاست تأمین از خارج^۲ و چگونگی حفظ و نگهداری کنترل مالکیت و نظارت خود بر پورتنوی تأمین از خارج را بیان کند.

۱۹. یک شرکت بیمه باید اطلاعات مرتبط با مدیریت هماهنگ سازی دارایی - بدهی و تغییرات آن را افشا کند.

۲۰. روشی که تناسب دارایی - بدهی را کنترل می‌کند برای بیمه گران فوق العاده مهم است. یک وضعیت نابرابر می‌تواند ریسک زیان را افزایش دهد ولی سودآوری را تقویت کند.

۲۱. توازن دارایی - بدهی دارای دو بعد است. اول، از آنجا که متغیرهای بازار و ریسک‌های اعتباری در نوسان هستند یک شرکت بیمه نیاز به کنترلی دارد که داشتن دارایی‌ها را در میزانی بیش از بدهی‌ها دنبال کند. این امر اغلب به جنبه توانگری مالی اطلاق می‌شود. دوم، به همان اهمیت توانایی یک بیمه گر در داشتن وجوه کافی در دسترس به منظور تأمین پرداخت‌های منافع بیمه نامه‌ها و سایر تعهدات سر رسید شده است. این موضوع جنبه نقدینگی است.

۲۲. بیمه گران باید افشا کنند که آنها چگونه به این دو جنبه از توازن دارایی - بدهی می‌پردازند. یک شرکت بیمه باید اطلاعات کیفی تشریح کننده‌ای درباره تناسب متوازن سرمایه‌گذاری‌ها با بدهی‌هایش

1. Stress test

2. out source

افشا کند. این توضیح در صورت لزوم باید توانایی تشخیص سریع سرمایه‌گذاری‌ها، بدون افت اساسی ارزش و حساسیت سرمایه‌گذاری‌های مذکور نسبت به نوسانات انواع متغیرهای کلیدی بازار (نرخ بهره، نرخ ارز، قیمت سهام) و ریسک‌های اعتباری را مد نظر قرار دهد.

۲۳. در شرایطی که الگوهای مدیریت ریسک ثابت - گسترده^۱ و پایدار مورد استفاده قرار گیرند یک شرکت بیمه بهتر است اطلاعاتی درباره چنین الگوهایی، انواع شاخص‌های مورد استفاده و چگونگی درجه بندی آنها، عملکرد الگو در طی زمان و آزمایش اعتبار روش شناسی ارائه دهد.

۲۴. یک بیمه گر باید اطلاعاتی درباره تغییرات در مدیریت، ساختار و سازماندهی کارکرد مدیریت سرمایه‌گذاری‌هایش ارائه دهد.

۲۵. یک بیمه گر باید روش سازماندهی عملیات مدیریت سرمایه‌گذاری در داخل ساختار سازمانی خود، مکانیسم مورد استفاده توسط هیئت مدیره برای نظارت بر عملکرد، تغییرات در پرسنل کلیدی و سایر ساختار زیربنایی مدیریت را افشا کند. این بحث همچنین باید نشان دهد که چگونه عملکرد مدیریت سرمایه‌گذاری در چارچوب کلی مدیریت ریسک بیمه گر هماهنگ می‌شود.

۲۶. در شرایطی که اهداف، سیاست‌ها و مدیریت سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف یک شرکت به‌طور چشمگیری متفاوت است، برای هر یک از این بخش‌ها باید افشاگری جداگانه‌ای صورت پذیرد.

۲۷. بیمه‌گران ممکن است بخش‌های خاصی از سرمایه‌گذاری‌هایشان را همانند مواردی که جهت حمایت گروه معینی از بدهی‌ها می‌باشند، تعیین نمایند. چنین تفکیکی ممکن است ناشی از یک الزام قانونی برای نگهداری جداگانه وجوه یا صرفاً برای توازن بهتر دارایی - بدهی و کنترل ریسک صورت پذیرد. در شرایطی که اهداف، سیاست‌ها و مدیریت سرمایه‌گذاری بین بخش‌های یک شرکت بیمه به‌طور قابل ملاحظه‌ای متفاوت می‌باشد ممکن است افشاگری کلی که ترسیم‌کننده همه بخش‌های یک شرکت بیمه است، نامناسب و غیرعملی باشد. بنابراین افشاگری جداگانه به مشارکت کنندگان بازار در مورد هر یک از بخش‌ها یک دیدگاه دقیق نسبت به آن که چگونه هدف هر بخش ترسیم شده و مدیریت می‌شود، ارائه می‌دهد.

ب) تفکیک، توصیف و تشریح طبقه دارایی

۲۸. یک بیمه گر بهتر است دارایی ها را براساس مشخصات مشابه و یا ریسک ها به طبقات دارایی دسته بندی کند.

۲۹. پورتنفوی دارایی یک بیمه گر معمولاً شامل انواع ابزار با مجموعه ای خصوصیات متفاوت است. این ابزارها ممکن است با توجه به دارا بودن بازده مورد انتظار متفاوت، حساسیت به متغیرهای بازار، سطح نقدینگی یا محدودیت های کنترلی متفاوت با روش های متفاوت ارزش گذاری شوند. برای امکان تجزیه و تحلیل با معنی ریسک ها و عملکرد، ابزارهای مربوط به تشخیص ریسکهای مشابه و رفتار بازدهی نیاز به دسته بندی دارند. عمومی ترین راه، دسته بندی آنها از طریق نوع طبقات دارایی است. به هر حال در برخی کشورها تفکیک دارایی به وسیله ریسک مورد مواجهه ممکن است مناسب باشد. انتظار می رود که آن کشورها اطلاعات بیشتری در باره فنون مدیریت ریسک مورد استفاده برای سنجش حساسیت اقتصادی نسبت به ریسک پیش رو افشا کنند. با این همه، به نظر می رسد در چنین حالتی بعضی تفکیک ها به وسیله انواع دارایی ها پدید آیند.

۳۰. ملاحظات عینی باید در زمان طبقه بندی دارایی ها مد نظر قرار گیرند. افشاگری در سطحی بالاتر از تفکیک ممکن است مشارکت کنندگان در بازار را مستأصل کند و هزینه های غیر ضروری برای بیمه گران ایجاد نماید. به بیان دیگر تجمع زیاد اطلاعات ممکن است اطلاعات مهم را پنهان کند.

۳۱. بیمه گر بهتر است اطلاعات دارایی تفکیک شده توسط طبقه دارایی را افشا نماید.

۳۲. شرکت بیمه باید نسبت به هر طبقه دارایی اطلاعات کافی جهت درک ماهیت طبقه به مشارکت کنندگان در بازار ارائه دهد. این موضوع شامل موارد زیر است:

- ملاک های شناسایی یک دارایی؛
- ملاک های طبقه بندی در آن نوع از طبقه خاص دارایی؛
- شیوه ها و مفروضات مورد استفاده در تعیین ارزش دارایی؛
- اوضاع و شرایط سهمی که ممکن است بر روی مبلغ، زمان و قطعیت جریان نقدی آینده تأثیر بگذارد. (جدول ۱ در ضمیمه ۱ را ببینید.)

۳۳. برای یک طبقه دارایی که شامل اوراق بهادار است، شرکت بیمه باید ریز اوراق بهادار ثبت شده را در مقابل اوراقی که ثبت نشده اند ارائه کند. (جدول ۱ در ضمیمه ۲ را ببینید).

۳۴. برای یک طبقه از دارایی که اوراق بدهی را در بر می گیرد بیمه گر باید موارد زیر را مشخص کند:

- فهرستی بر مبنای درجه اعتبار صادره؛
 - تفکیک بر اساس اوراق دولتی، نیمه دولتی و شرکتی؛
 - تفکیک بر اساس مدت باقی مانده تا سررسید. (جدول ۳ در ضمیمه ۱ را ببینید)
۳۵. برای طبقه ای از دارایی که شامل وام هاست (به استثنای وام های پراخت شده به بیمه گذاران که به وسیله ارزش نقدی بیمه نامه عمر تضمین می شوند) بیمه گران باید موارد زیر را ارائه دهند:
- فهرستی از انواع وام ها (به عنوان مثال وام رهنی مسکن، وام رهنی تجاری و غیره)؛
 - فهرستی از وام ها بر اساس این که آیا آنها دارای پشتوانه وثیقه هستند یا خیر.
- (جدول ۴ در ضمیمه ۱ را ملاحظه کنید)

۳۶. برای آن طبقه از دارایی که شامل اموال می شود (مانند زمین و ساختمان یک بیمه گر باید موارد زیر را ارائه کند:

- فهرستی از اموال بر این اساس که آیا آنها برای سرمایه گذاری نگهداری می شوند یا توسط مالکان شرکت تصرف شده اند؛
- یک صورت ریز از انواع اموال (برای مثال مسکونی، تجاری و غیره)؛
- یک صورت ریز از موقعیت جغرافیایی. (جدول ۵ در ضمیمه ۱ را ملاحظه کنید)

۳۷. برای آن طبقه از دارایی که شامل مطالبات می شود، شرکت بیمه بهتر است موارد زیر را ارائه دهد:

- صورت ریز انواع طرف های حساب (برای مثال بیمه گران اتکایی، واگذار کنندگان، نمایندگان/کارگزاران و غیره)

- صورت ریز انواع مطالبات انباشته از لحاظ محدودیت‌های زمانی.^۱ (جدول ۷ در ضمیمه ۱ را ملاحظه کنید)
- ۳۸. با توجه به اوراق مشتقه یک بیمه گر باید موارد زیر را ارائه دهد:
- فهرستی از اوراق مشتقه با توجه به این‌که آیا آنها برای اقدامات احتیاطی مورد استفاده قرار خواهند گرفت یا خیر؟
- جزئیاتی از چگونگی اختصاص اوراق مشتقه طبقات مختلف دارایی؛
- صورت ریز اوراق مشتقه معامله شده در بورس در مقابل اوراق مشتقه خارج از بورس؛
- تفاوت بین جایگاه ارزش بازاری اوراق مشتقه و ارزش نشان داده شده در ترازنامه؛
- جزئیاتی از انواع عمده اوراق مشتقه مورد استفاده (مانند قراردادهای آتی، در مقابل اختیارها^۲، نسبت‌های معامله پایاپای ارزی^۳ نرخ بهره نسبت به سهام، نسبت به بدهکاران و بستانکاران و غیره). (جدول ۱۰ در ضمیمه ۱ را ملاحظه کنید)
- ۳۹. یک شرکت بیمه باید مبلغ دارایی‌های سرمایه‌گذاری شده یا قرض داده شده یا در غیر این صورت موارد وابسته به عملیات اشخاص مرتبط با یک شرکت بیمه، شامل شرکت بیمه مادر، تابعه یا وابسته را که به وسیله ناظران بیمه یا به‌وسیله سایر مقامات قانونی تعریف شده یا سرمایه‌گذاری مشترک (اغلب به سرمایه‌گذاری‌های وابسته اطلاق می‌شود) افشا کند.
- ۴۰. با توجه به مجموعه طرح‌های سرمایه‌گذاری یک شرکت بیمه باید:
 - تشریح کند که چگونه مجموعه طرح‌های سرمایه‌گذاری در طبقات ایجاد شده دارایی، گروه‌بندی می‌شوند، به‌خصوص برای طرح‌هایی با حق سرمایه‌گذاری در بیش از یک طبقه دارایی.
 - مبلغ نسبت داده شده به هر طبقه از دارایی را افشا کند. (جدول ۹ در ضمیمه ۱ را ملاحظه کنید)

۱. به کارگیری محدوده‌های زمانی؛ پیشنهاد می‌شود تا سه ماه، بیش از سه ماه تا یک سال و بیش از یک سال. در صورت لزوم محدوده‌های زمانی کمتر ممکن است استفاده شود.

۴۱. در ارتباط با دارایی های نامشهود؛ بیمه گر باید ماهیت و انواع کلیدی دارایی های نامشهود را فهرست و تشریح کند همچنین باید از سایر سرمایه گذاری هایی که در دیگر طبقات دارایی مشخص نشده اند، فهرستی تهیه و تشریح کند. (جدول ۸ در ضمیمه ۱ را ملاحظه کنید)

۴۲. هر کشور باید مقرر نماید که آیا یک شرکت بیمه باید هم ارزش بازار (یا ارزش متعارف) و هم بهای تمام شده تاریخی دارایی هایش را افشا کند.^۱ به هر حال، به طور جدی توصیه می شود تا ارزش بازار (ارزش متعارف) در یک سطح حداقل نشان داده شوند.

پ) ارزیابی عملکرد

۴۳. بیمه گر باید اطلاعاتی درباره بازده دارایی ها و (در مواردی که مربوط باشد) اجزای یک چنین بازدهی ارائه کند.

۴۴. عملکرد سرمایه گذاری یکی از عوامل تعیین کننده سود آوری یک شرکت بیمه است. علاوه بر این، در بسیاری از بیمه نامه های عمر که بیمه گذاران سود (بازدهی) دریافت می کنند ممکن است به طور مستقیم یا غیرمستقیم تحت تأثیر عملکرد سرمایه گذاری شرکت بیمه قرار گیرند. بنابراین افشای عملکرد سرمایه گذاری برای مشارکت کنندگان بازار امری حیاتی است.

۴۵. یک شرکت بیمه باید تغییرات در ارزش ها را هم در طی دوره مالی و هم در زمانی که یک دارایی تحصیل و درآمد دریافت یا تمهد می شود، افشا کند.

۴۶. افشاگری عملکرد سرمایه گذاری باید در برگیرنده زیر مجموعه های مناسبی از دارایی های بیمه گر نیز باشد (برای مثال دارایی های وابسته به فعالیت بیمه عمر بیمه گر، دارایی های متعلق به پورتهوهای تفکیک شده ملی، دارایی های پشتیبان یک گروه از قراردادهای مرتبط با سرمایه گذاری، دارایی های دسته بندی شده به عنوان دارایی های هم طبقه).

۱. برای دارایی هایی نظیر مطالبات کوتاه مدت عدم افشاگری، وقتی که مبلغ ثبت شده به عنوان یک برآورد تقریبی منطقی کفایت می کند ضروری است. افشای ارزش بازار (ارزش متعارف) برای دارایی هایی که ارزش بازار (ارزش متعارف) آنها به طور موثق قابل ارزیابی نمی باشند ضرورت ندارد. در چنین مواردی است که بیمه گران باید بیان نمایند که چرا ارزش بازار (ارزش متعارف) نمی تواند به طور قابل وثوق ارزیابی شود. افشاگری بهای تمام شده تاریخی مشروط بر این که بیمه گران نیاز به نگهداری بهای تمام شده تاریخی برای مقاصد گزارش دهی مالیاتی و نظارتی داشته باشند، ضروری است.

۴۷. برای افشای عملکرد سرمایه گذاری مرتبط با اوراق بهادار، اوراق بدهی، اموال و وام ها، یک بیمه گر باید صورت ریزی از درآمد (برای مثال رسید دریافت سود سهام، درآمد بهره، درآمد اجاره) سود و زیان تشخیصی، سود و زیان شناسایی نشده، زیان ها شامل تغییرات در ذخایر زیان وام و هزینه های سرمایه گذاری را ارائه دهد.

۴۸. یک شرکت بیمه باید به طور جداگانه تأثیر استهلاک و کاهش در دارایی های نامشهود بر عملکرد سرمایه گذاری را افشا کند.

ت) ریسک های پیش رو

۴۹. یک بیمه گر باید اطلاعات کافی و کمی درباره احتمال مواجهه خود با ریسک های زیر را

ارائه دهد:

- ریسک پول رایج
- ریسک نرخ بهره
- ریسک اعتباری
- ریسک نقدینگی
- ریسک تمرکز

۵۰. معمولاً بازده حاصله باید همراه با سطح ریسک پذیرفته شده و هدف سیاست سرمایه گذاری تفسیر شود. افشای ریسک ها می تواند برای مشارکت کنندگان در بازار دیدگاه ارزشمندی نسبت به تغییرپذیری عملکرد که در زمان تغییر اوضاع بازار و یا اقتصاد انتظار می رود، و نیز توانایی شرکت بیمه برای کسب درآمد مطلوب از سرمایه گذاری هایش ارائه کند.

۵۱. بند ۴۹ ریسک های مهم مرتبط با فعالیت های سرمایه گذاری را فهرست می کند. به هر حال قابل ذکر است که این ریسک ها ممکن است بر روی دارایی و بدهی ها تأثیر بگذارد. ریسک بازار ناشی از تغییر نرخ بهره یک نمونه آن است. در شرایطی که تعهدات یک شرکت برای بیمه نامه های صادره با استفاده از نرخ های بهره معمول بازار ارزش گذاری می شوند، ارزش دارایی ها و بدهی ها به علت تغییر نرخ بهره تغییر می کند. علاوه بر این، تغییرات در نرخ های بهره ممکن است همچنین مبالغی را که

یک بیمه گر باید به علت استقراض هایش پردازد تغییر دهد. لذا افشای ریسک های مورد مواجهه می باید شامل ریسک ناشی از دارایی ها و بدهی های بیمه گر باشد.

۵۲. برای تسهیل در درک بهتر ریسک های مورد مواجهه، یک شرکت بیمه نباید خودش را به اظهار ریسک هایش در پایان یک دوره گزارشگری محدود کند. در عوض آن باید در طی دوره های بلندمدت، میان مدت و کوتاه مدت مبلغ خرید و فروش در طول دوره گزارشگری را به عنوان شاخصی برای گردش معاملات ارائه دهد. علاوه بر این باید به طور جداگانه ریسک های پیش رو نسبت به هر طبقه دارایی را افشا کند.

۵۳. معیارهای ریسک افشا شده باید الگوی مورد استفاده شرکت بیمه در مدیریت ریسک های سرمایه گذاری هایش را نمایان کند. برای بیشتر بیمه گرانی که پورتهوهای سرمایه گذاری شان فعالانه مورد معامله قرار نمی گیرند، باید نتایج آزمون های حساسیت افشا شود. ضمیمه ۲ مثال هایی از چگونگی تعیین حساسیت نرخ بهره ارائه می دهد. چنین معیارهای مربوط به حساسیت ممکن است همچنین برای قیمت اوراق سهام، قیمت اموال یا حساسیت ارزش توسعه و تعمیر یابند.

۵۴. در افشای ریسک اعتباری، علاوه بر جزئیات بیان شده در بند ۳۴ در ارتباط با رتبه بندی و انواع صادرکنندگان اعتبار، یک شرکت بیمه باید مجموع ریسک اعتباری ناشی از ریسک های خارج از ترانزاکشن را افشا کند.

ضمیمه ۱: نمونه ای از تفکیک طبقات دارایی

این ضمیمه نمونه ای از چگونگی تبعیت از ابعاد کمی این بخش را ارائه می دهد. در شرایطی که این موضوع در تقویت انضباط بازار به مشارکت کنندگان کمک می کند، می توان شکل متفاوتی از آنچه در اینجا ارائه شده اتخاذ کرد یا تفکیک بیشتر برای دارایی ها قایل شد و صورت ریز بیشتری ارائه کرد.

ضمیمه ۲: سنجش حساسیت نسبت به ریسک نرخ بهره

بیمه گران باید تاثیر تغییرات نرخ بهره را بر دارایی هایشان افشا کنند، در شرایطی که ارزش تعهدات یک بیمه گر نسبت به تغییرات نرخ بهره حساس باشد، بیمه گر همچنین باید در افشای های مربوط به ریسک نرخ بهره خود، تاثیر خالص تغییرات نرخ بهره را بر ترکیب دارایی و بدهی نشان

دهد. روشی برای ارائه دیدگاهی از توازن دارایی و بدهی، فراهم کردن معیاری نسبی تغییر در ارزش دارایی‌های آزاد نسبت به تغییر ماهیت در نرخ‌های بهره است. تغییر در نرخ‌های بهره باید به عنوان یک نقطه در صد تغییر (± 100) در نرخ بهره جاری معادل انتقال موازی منحنی بازده، بیان شود. در نظر بگیرید:

$A_i = i$ ارزش بازاری کل دارایی‌ها در نرخ بهره i

$L_i = i$ ارزش متعارف کل بدهی‌ها در نرخ بهره i

$A_i - L_i = i$ دارایی‌های آزاد در نرخ بهره i

بنابراین تغییر آشکار M ، در دارایی‌های آزاد به دلیل تغییری در نرخ‌های بهره از i به j

$$^1. \quad |(A_i - L_i) - (A_j - L_j)|$$

معیار توازن می‌تواند به این صورت محاسبه شود. $100M/(A_i - L_i)$ ، یعنی درصد تغییر در

ارزش دارایی‌های آزاد نسبت به تغییری در نرخ‌های بهره.

سایر معیارهای حساسیت نرخ بهره ممکن است به صورت زیر تعیین شوند:

ارزش بازاری حساسیت نرخ بهره تعهدات در نرخ بهره i $K_i = i$

ارزش متعارف دارایی‌های پشتیبان حساسیت نرخ بهره تعهدات در نرخ بهره i $B_i = i$

تغییر معیار توازن نرخ بهره از i به j می‌تواند به صورت $(B_j - K_j) / B_i$ ، یعنی درجه عدم

برای یک تغییر معین در نرخ بهره به صورت درصدی از حساسیت نرخ بهره دارایی‌ها بیان می‌شود.

روش‌های مشابه با آنچه بیان شد می‌تواند به افشاگری درباره ریسک قیمت اموال و ریسک نرخ

اموال و ریسک پول رایج تعمیم یابد.

واژگان کلیدی:

استاندارد افشا، نظارت بیمه، سرمایه گذاری.

منبع:

IAIS, " Standard on Disclosures concerning Investment Risk and Performance for Insurers and Reinsurers", Oct 2005 .

۱. تغییرات در دارایی‌ها و بدهی‌ها ممکن است از طریق ارزیابی مجدد پورتنوی محاسبه شود یا با استفاده از دوره تعدیل و تحذب (دوره بلوغ) جریان گردش وجوه نقد پورتنوی تخمین زده شود.

جدول ۱. صورت ریز طبقات دارایی (با توجه به بندهای ۳۲ و ۳۹)

بهای تمام شده تاریخی		ارزش بازاری		جدول	
سال قبل	سال جاری	سال قبل	سال جاری		
				۲	اوراق بهادار
				۳	اوراق بدهی
				۴	وام ها
				۵	اموال
				۶	موجودی نقدی و سپرده ها
				۷	مطالبات
				۸	سایر

جدول ۲. جزئیاتی در باره اوراق بهادار (بند ۳۳)

بهای تمام شده تاریخی				ارزش بازاری				
سال قبل		سال جاری		سال قبل		سال جاری		
به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	
								جزئیاتی از صورت وضعیت گردش معاملات کل خرید کل فروش

جدول ۴. جزئیاتی مربوط به وام ها (به بند ۳۵ مراجعه شود)

بهای تمام شده تاریخی				ارزش بازاری				
سال قبل		سال جاری		سال قبل		سال جاری		
به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	
								انواع وام
								وام رهنی مسکن
								وام رهنی تجاری
								سایر وام های شخصی
								سایر وام های تجاری
								صورت ریز وثایق خارجی*
								با وثیقه
								سایر موارد

* به استثنای تضمین ها

شورستانگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

جدول ۵. جزئیاتی مربوط به اموال به بند ۴۶)

بهای تمام شده تاریخی				ارزش بازاری				
سال قبل		سال جاری		سال قبل		سال جاری		
به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	
								انواع
								مسکونی
								تجاری
								صنعتی
								سایر
								جزئیات موقعیت مکانی
								داخلی
								خارج از کشور
								هدف
								اموال سرمایه گذاری
								مایملک

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

جدول ۶. جزئیاتی مربوط موجودی نقد و سپرده ها

بهای تمام شده تاریخی				ارزش بازاری				
سال قبل		سال جاری		سال قبل		سال جاری		
به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	
								انواع
								نقدی
								سپرده ها
								معادل های نقدی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

جدول ۷. جزئیاتی مربوط مطالبات (بند ۳۷)

بهای تمام شده تاریخی			
سال قبل		سال جاری	
بسه عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	بسه عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ
			طبقه بندی زمانی* کمتر از ۹۰ روز ۹۰ روز تا یکسال بیش از یک سال
			تعهد کننده بیمه گران اتکایی واگذارندگان سایر بیمه گران نمایندگان/کارگزاران سایر طرف حساب ها
			تاییدیه طرفین

جدول ۸. جزئیاتی مربوط سایر دارایی ها (بند ۴۱)

بهای تمام شده تاریخی				
سال قبل		سال جاری		
به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	
				انواع نامشهود سرقفلی مالیات معوق سایر دارایی های نامشهود سایر

* در صورت لزوم محدوده زمانی محدودتری استفاده می شود.

جدول ۹. جزئیات مربوط به مجموع برنامه سرمایه گذاری (بند ۴۰)

بهای تمام شده تاریخی				ارزش بازاری				
سال قبل		سال جاری		سال قبل		سال جاری		
به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	
								در طبقه دارایی اوراق بهادار اسواق سایر طبقات دارایی

جدول ۱۰. جزئیات مربوط به اوراق مشتقه (بند ۳۸)

بهای تمام شده تاریخی				ارزش بازاری				
سال قبل		سال جاری		سال قبل		سال جاری		
به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	به عنوان درصدی از کل برای این طبقه	مبلغ	
								در طبقه دارایی برای مصونیت از سایر موارد اوراق بهادار بدهی برای مصونیت از سایر موارد اموال برای مصونیت از سایر موارد سایر طبقات دارایی
								طرف حساب بورسی غیر بورسی انواع معاملات آتی معاملات سهام با اختیار خرید سایر